

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนเรียนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
Df	แทน	Degree of Freedom
SS	แทน	Sum of Squares
Ms	แทน	Mean Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอย หรือค่าของตัวพยากรณ์ในรูปแบบ คะแนนดิบ
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอย หรือ ค่าของตัวพยากรณ์ในรูปแบบ คะแนนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวพยากรณ์
w	แทน	สมการพยากรณ์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทาง อารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาโดยใช้คะแนนดิบ
z	แทน	สมการพยากรณ์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทาง อารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาโดยใช้คะแนน มาตรฐาน
Y	แทน	ความฉลาดทางอารมณ์
Y ₁	แทน	การตระหนักรู้อารมณ์ตน
Y ₂	แทน	การจัดการอารมณ์ของตนเอง
Y ₃	แทน	การจูงใจตนเอง

Y4	แทน	การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น
Y5	แทน	การมีทักษะทางสังคม
X1	แทน	เพศ
X2	แทน	อายุ
X3	แทน	ระดับการศึกษา
X4	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X5	แทน	สาขาวิชาเรียน
X6	แทน	การศึกษาของผู้ปกครอง
X7	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง
X8	แทน	รายได้รวมของครอบครัว
X9	แทน	สถานภาพของครอบครัว
X10	แทน	ขนาดของครอบครัว
X11	แทน	การทำหน้าที่ในครอบครัวโดยรวม
X12	แทน	ทัศนคติต่อเพื่อนที่คบหาเป็นประจำ
X13	แทน	ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์
Sig. (2-tailed)	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่โปรแกรม SPSS คำนวณได้ ใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
Max	แทน	ค่าสูงสุด
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบนเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรด้านต่างๆ โดยใช้ ค่า t - test และ ค่า One-way ANOVA

3. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Linear regression analysis)

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้รวมของครอบครัว สถานภาพของครอบครัว ขนาดของครอบครัว การทำหน้าที่ในครอบครัว

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ข้อมูลด้านเพื่อน และ ข้อมูลด้านโรงเรียน ครู อาจารย์

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐาน โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ผลวิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Linear regression analysis)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวนและร้อยละของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา

ตารางที่ 2

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ (X1)		
ชาย	599	55
หญิง	452	45
รวม	1,051	100.0
อายุ (X2)		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี	382	36.3
17 - 18 ปี	383	36.4
มากกว่า 19 ปีขึ้นไป	286	27.2
อายุเฉลี่ย = 17.49, SD = 1.79		
รวม	1,051	100.0
ระดับการศึกษา (X3)		
ปวช.ปี 1	331	31.5
ปวช.ปี 2	203	19.3
ปวช.ปี 3	158	15.0
ปวส. ปี 1	198	18.8
ปวส. ปี 2	161	15.3
รวม	1,051	100.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X4)		
ตั้งแต่ 2.50 ลงมา	221	21
2.51 – 2.99	229	19.9
3.00 -3.49	239	22.7
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป	197	18.7
ไม่ระบุ	185	17.6
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย = 2.95 , S.D. = 0.59		
รวม	1,051	100.0

จากตาราง 2 เมื่อจำแนกปัจจัยด้านส่วนตัวตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา พบว่า

1. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 1,051 เป็นนักเรียนชายจำนวน 599 คน คิดเป็นร้อยละ 55 เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 452 คน คิดเป็นร้อยละ 45
2. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี จำนวน 382 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 อายุ 17 และ 18 ปี จำนวน 383 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 อายุมากกว่า 19 ปีขึ้นไป จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2
3. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเป็นนักเรียนชั้น ปวช. จำนวน 692 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 ปวส. จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2
4. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับตั้งแต่ 2.50 ลงมา จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ระดับ 2.51 - 2.99 จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ระดับ 3.00 – 3.49 จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ระดับตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 นักเรียนที่ไม่ได้แจ้งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 (ผู้ที่ไม่ได้แจ้งผู้วิจัยได้สอบถามตอนตรวจแบบสอบถาม นักเรียนให้เหตุผลว่า จำไม่ได้ และส่วนหนึ่งเป็นนักเรียน ปวช.ปี 1 ที่ผลการเรียนยังไม่ออก โดยผู้วิจัยคาดว่าส่วนนี้อาจไม่อยากจะบอกเพราะมีผลการเรียนไม่ดีนัก)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัว ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาของผู้ปกครอง (X6)		
ไม่ได้เรียนหนังสือ , ประถมศึกษา	350	33.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	168	16.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	154	14.7
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	173	16.5
ปริญญาตรี , สูงกว่าปริญญาตรี	171	16.3
ไม่ตอบ	35	3.3
รวม	1,051	100.0
อาชีพของผู้ปกครอง (X7)		
รับจ้าง / พนักงานบริษัท	488	47.4
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	267	25.9
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	137	13.3
วิชาชีพอิสระ (เช่น สถาปนิก, ศิลปิน, ฯลฯ)	23	2.2
เกษตรกรรม	62	6.0
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	47	4.6
ไม่ตอบ	27	2.6
รวม	1,051	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน (X8)		
ต่ำกว่า 10,000 ลงมา	323	30.7
10,001 – 19,999	164	15.6
20,000 – 29,999	195	18.6
สูงกว่า 30,000	209	19.9
ไม่ได้ระบุ	160	15.2
รายได้เฉลี่ย = 22,121.32 , S.D. = 29,642.86		
รวม	1,051	100.0
สถานภาพของครอบครัว (X9)		
สมรส / อยู่ด้วยกัน	756	71.9
สมรส / แยกกันอยู่ ,หย่าร้าง ,บิดา หรือ มารดา	266	25.3
เสียชีวิต		
ไม่ตอบ	29	2.8
รวม	1,051	100.0
ขนาดของครอบครัว(จำนวนสมาชิก)(X10)		
1 – 2 คน	64	6.1
3 - 4 คน	525	50.0
ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป	405	38.5
ไม่ตอบ	57	5.4
จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย =4.65, S.D. = 1.69		
รวม	1,051	100.0

จากตารางที่ 3 เมื่อจำแนกปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้รวมของครอบครัว สถานภาพของครอบครัว และขนาดของครอบครัว พบว่า

1. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่าไม่ได้เรียนหนังสือ และ ประถมศึกษา จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 154 คน คิด

เป็นร้อยละ 14.7 อาชีวศึกษา/อนุปริญญา จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ไม่ตอบ จำนวน 35 คิดเป็นร้อยละ 3.3

2. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่ามีอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัท จำนวน 488 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 วิชาชีพอิสระ (เช่น สถาปนิก, ศิลปิน, ฯลฯ) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 เกษตรกรรม จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 แม่บ้าน / พ่อบ้าน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ไม่ตอบ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6
3. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน พบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 ลงมา จำนวน 323 คิดเป็นร้อยละ 30.7 รายได้ 10,001 – 19,999 จำนวน 164 คิดเป็นร้อยละ 15.6 รายได้ 20,000 – 29,999 จำนวน 195 คิดเป็นร้อยละ 18.6 รายได้สูงกว่า 30,000 จำนวน 209 คิดเป็นร้อยละ 19.9 ไม่ได้ระบุ จำนวน 165 คิดเป็นร้อยละ 15.2
4. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามสถานภาพของครอบครัว พบว่าสถานภาพของครอบครัวที่ สมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 756 คิดเป็นร้อยละ 71.9 สถานภาพของครอบครัวที่สมรส / แยกกันอยู่, หย่าร้าง, บิดา หรือ มารดาเสียชีวิต จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ไม่ตอบ จำนวน 29 คิดเป็นร้อยละ 2.8
5. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามขนาดของครอบครัว (จำนวนสมาชิกในครอบครัว) ครอบครัว 1 – 3 คน จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 ครอบครัว 4 - 5 คน จำนวน 632 คนคิดเป็นร้อยละ 59.3 ครอบครัวตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 ไม่ได้ระบุ จำนวน 60 คิดเป็นร้อยละ 5.7

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการทำหน้าที่ในครอบครัว ของนักเรียน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

การทำหน้าที่ของครอบครัว (X11)	Mean	S.D.	การแปลความหมาย
การแก้ปัญหา	2.91	0.42	ดีพอสมควร
การสื่อสาร	3.12	0.42	ดีพอสมควร
บทบาท	3.02	0.52	ดีพอสมควร
การตอบสนองต่ออารมณ์	2.97	0.41	ดีพอสมควร
ความผูกพันทางอารมณ์	2.85	0.40	ดีพอสมควร
การควบคุมพฤติกรรม	3.00	0.50	ดีพอสมควร
การทำหน้าที่ทั่วไปในครอบครัว	2.86	0.41	ดีพอสมควร
การทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวม	2.92	0.29	ดีพอสมควร

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร การทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวม อยู่ในระดับดีพอสมควร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29

- การแก้ปัญหา อยู่ในระดับดีพอสมควร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 หมายถึงผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านการแก้ปัญหาได้ดีพอสมควร
- การสื่อสาร อยู่ในระดับดีพอสมควร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 หมายถึงผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านการสื่อสารได้ดีพอสมควร
- บทบาท อยู่ในระดับดีเล็กน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 หมายถึงผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านบทบาทได้ดีพอสมควร
- การตอบสนองต่ออารมณ์ อยู่ในระดับดีพอสมควร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 หมายถึงผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านการตอบสนองต่ออารมณ์ ได้ดีพอสมควร

- ความผูกพันทางอารมณ์ อยู่ในระดับดีพอสมควร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 หมายถึงผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านความผูกพันทางอารมณ์ ได้ดีพอสมควร
- การควบคุมพฤติกรรม อยู่ในระดับดีพอสมควร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 หมายถึงผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านการควบคุมพฤติกรรมได้ดีพอสมควร
- การทำหน้าที่ทั่วไปในครอบครัว อยู่ในระดับดีพอสมควร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 หมายถึงผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านการทำหน้าที่ทั่วไปในครอบครัวได้ดีพอสมควร

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัว ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว (X11)		
ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ยังไม่ค่อยดี	1	.1
ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีเล็กน้อย	65	6.2
ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีพอสมควร	955	91.0
ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีมาก	28	2.7
แยกเป็นรายด้าน ดังนี้		
- การแก้ปัญหา		
ยังไม่ค่อยดี	3	.3
ดีเล็กน้อย	114	10.9
ดีพอสมควร	813	77.5
ดีมาก	119	11.3
- การสื่อสาร		
ยังไม่ค่อยดี	1	.1
ดีเล็กน้อย	85	8.1
ดีพอสมควร	777	74.1
ดีมาก	186	17.7
- บทบาท		
ยังไม่ค่อยดี	5	.5
ดีเล็กน้อย	147	14.0
ดีพอสมควร	708	67.5
ดีมาก	189	18.0
- การตอบสนองต่ออารมณ์		
ยังไม่ค่อยดี	1	.1
ดีเล็กน้อย	128	12.2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ดีพอสมควร	813	77.5
ดีมาก	107	10.2
- ความผูกพันทางอารมณ์		
ยังไม่ค่อยดี	2	.2
ดีเล็กน้อย	176	16.8
ดีพอสมควร	818	78.0
ดีมาก	53	5.1
- การควบคุมพฤติกรรม		
ยังไม่ค่อยดี	5	.5
ดีเล็กน้อย	109	10.4
ดีพอสมควร	690	65.8
ดีมาก	244	23.3
- การทำหน้าที่ทั่วไปในครอบครัว		
ยังไม่ค่อยดี	2	.2
ดีเล็กน้อย	170	16.2
ดีพอสมควร	804	76.7
ดีมาก	72	6.9

จากตาราง 5 ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวพบว่า

นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวพบว่า ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ยังไม่ค่อยดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .1 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีเล็กน้อย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีพอสมควร จำนวน 955 คน คิดเป็นร้อยละ 91.0 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีมาก จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

แยกเป็นรายด้านได้ผลดังนี้

1. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว

ละ 78.0 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านความผูกพันทางอารมณ์ดีมาก จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1

6. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวด้านการควบคุมพฤติกรรม พบว่า ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านการควบคุมพฤติกรรมยังไม่ค่อยดี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ .5 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านการควบคุมพฤติกรรมดีเล็กน้อย จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านการควบคุมพฤติกรรมดีพอสมควร จำนวน 609 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ด้านการควบคุมพฤติกรรมดีมาก จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

7. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวด้านการทำหน้าที่ทั่วไปในครอบครัว พบว่า ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่โดยทั่วไปยังไม่ค่อยดี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .2 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่โดยทั่วไปดีเล็กน้อย จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่โดยทั่วไปดีพอสมควร จำนวน 804 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 ผู้ที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่โดยทั่วไปดีมาก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ของนักเรียนอาชีวศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม
ในวิทยาลัย ข้อมูลด้านเพื่อน และ ข้อมูลด้านโรงเรียน ครู อาจารย์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร

ด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย	Mean	S.D.	การแปลความหมาย
ความคิดเห็นต่อเพื่อนที่มีปัญหา	3.82	0.88	บวก
ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์	3.83	0.72	บวก

จากตาราง 6 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในเชิงบวก
ต่อเพื่อนที่มีปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 และมีทัศนคติ
ในเชิงบวกต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ข้อมูลด้านเพื่อน และ ข้อมูลด้านโรงเรียน ครู อาจารย์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นต่อเพื่อนที่มีปัญหา		
มีความคิดเห็นในเชิงลบต่อเพื่อนที่มีปัญหา	75	7.1
มีความคิดเห็นเป็นกลางต่อเพื่อนที่มีปัญหา	343	32.7
มีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อเพื่อนที่มีปัญหา	631	60.2
รวม	1,049	100.0
ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์		
มีทัศนคติในเชิงลบต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์	23	2.2
มีทัศนคติเป็นกลางต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์	389	37.3
มีทัศนคติในเชิงบวกต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์	630	60.5
รวม	1,042	100.0

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ข้อมูลด้านเพื่อน มีความคิดเห็นในเชิงลบต่อเพื่อนที่มีปัญหา จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 มีความคิดเห็นเป็นกลางต่อเพื่อนที่มีปัญหา จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 มีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อเพื่อนที่มีปัญหา จำนวน 631 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2

พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบคำถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ข้อมูลด้านโรงเรียน ครู อาจารย์ มีทัศนคติในเชิงลบต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 มีทัศนคติเป็นกลางต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ จำนวน 389 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 มีทัศนคติในเชิงบวกต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์จำนวน 630 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ความฉลาดทางอารมณ์	Mean	S.D.	การแปลความหมาย
การตระหนักรู้อารมณ์ตน	38.97	5.34	ค่อนข้างสูง
การจัดการอารมณ์ของตนเอง	33.87	5.25	ปานกลาง
การจูงใจตนเอง	37.76	5.87	ค่อนข้างสูง
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	38.36	5.61	ค่อนข้างสูง
การมีทักษะทางสังคม	36.75	6.25	ค่อนข้างสูง
ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม	185.89	22.49	ค่อนข้างสูง

จากตาราง 8 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 185.89 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 22.49 โดยมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ตน การจูงใจตนเอง การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การมีทักษะทางสังคม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 36.75 - 38.97 ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการอารมณ์ของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.87

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาใน
เขตกรุงเทพมหานคร

ความฉลาดทางอารมณ์	จำนวน	ร้อยละ
ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม		
มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับสูง	38	3.8
มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง	658	65.3
มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง	304	30.2
มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	7	0.7
มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับต่ำมาก	-	-
รวม	1,051	100.0
แยกเป็นรายด้านได้ ดังนี้		
- การตระหนักรู้อารมณ์ตน		
การตระหนักรู้อารมณ์ตนอยู่ในระดับสูง	105	10.1
การตระหนักรู้อารมณ์ตนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	685	65.9
การตระหนักรู้อารมณ์ตนอยู่ในระดับปานกลาง	241	23.2
การตระหนักรู้อารมณ์ตนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	8	.8
การตระหนักรู้อารมณ์ตนอยู่ในระดับต่ำมาก	-	-
รวม		
- การจัดการอารมณ์ของตนเอง		
การจัดการอารมณ์ตนอยู่ในระดับสูง	19	1.8
การจัดการอารมณ์ตนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	367	35.2
การจัดการอารมณ์ตนอยู่ในระดับปานกลาง	606	58.1
การจัดการอารมณ์ตนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	50	4.8
การจัดการอารมณ์ตนอยู่ในระดับต่ำมาก	1	.1
รวม	1,051	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
- การจงใจตนเอง		
การจงใจตนเองอยู่ในระดับสูง	104	10.0
การจงใจตนเองในระดับค่อนข้างสูง	588	56.5
การจงใจตนเองอยู่ในระดับปานกลาง	326	31.3
การจงใจตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	22	2.1
การจงใจตนเองอยู่ในระดับต่ำมาก	1	.1
รวม	1,051	100.0
- การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น		
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นอยู่ในระดับสูง	102	9.9
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นในระดับค่อนข้างสูง	626	60.7
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง	288	28.0
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	12	1.2
การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นอยู่ในระดับต่ำมาก	2	.2
รวม	1,051	100.0
- การมีทักษะทางสังคม		
การมีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับสูง	75	7.2
การมีทักษะทางสังคมในระดับค่อนข้างสูง	549	52.9
การมีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง	380	36.6
การมีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	32	3.1
การมีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับต่ำมาก	2	.2
รวม	1,051	100.0

จากตาราง 9 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับสูง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง จำนวน 658 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 มีความฉลาดทางอารมณ์โดย

รวมอยู่ในระดับปานกลาง 304 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 7 คน คิดเป็นร้อยละ .7 โดยไม่มีผู้มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับต่ำมากเลยแม้แต่คนเดียว

แยกเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ตนเองอยู่ในระดับสูง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง 685 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 อยู่ในระดับปานกลาง 241 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 8 คน คิดเป็นร้อยละ .8 อยู่ในระดับต่ำมาก ไม่มี
2. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการอารมณ์ของตนเองอยู่ในระดับสูง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง 367 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 อยู่ในระดับปานกลาง 606 คน คิดเป็นร้อยละ 58.1 อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 อยู่ในระดับต่ำมาก 1 คน คิดเป็นร้อยละ .1
3. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจูงใจตนเองอยู่ในระดับสูง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง 588 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 อยู่ในระดับปานกลาง 326 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 อยู่ในระดับต่ำมาก 1 คน คิดเป็นร้อยละ .1
4. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นอยู่ในระดับสูง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง 626 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 อยู่ในระดับปานกลาง 288 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 อยู่ในระดับต่ำมาก 2 คน คิดเป็นร้อยละ .2
5. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการมีทักษะทางสังคม อยู่ในระดับสูง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง 549 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 อยู่ในระดับปานกลาง 380 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 อยู่ในระดับต่ำมาก 2 คน คิดเป็นร้อยละ .2

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับตัวแปรต่างๆ

ตัวแปร	%	Mean EQ Scores (SD)	
		Mean	S.D.
เพศ			
ชาย	57	186.34	23.342
หญิง	43	185.30	21.329
อายุ			
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี	36.3	183.47	23.369
17 - 18 ปี	36.4	186.24	22.361
มากกว่า 19 ปีขึ้นไป	27.2	188.65	20.840
ระดับการศึกษา			
ปวช.ปี 1	31.5	183.58	24.259
ปวช.ปี 2	19.3	183.60	21.044
ปวช.ปี 3	15.0	189.88	22.648
ปวส. ปี 1	18.8	187.21	20.206
ปวส. ปี 2	15.3	188.15	22.362
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
ตั้งแต่ 2.50 ลงมา	21	183.09	25.289
2.51 - 2.99	19.9	187.37	22.137
3.00 - 3.49	22.7	189.43	21.106
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป	18.7	186.85	19.732
การศึกษาของผู้ปกครอง			
ต่ำกว่าปริญญาตรี	83.7	186.35	22.442
ปริญญาตรีขึ้นไป	16.3	185.28	21.829
อาชีพของผู้ปกครอง			
รับจ้าง / พนักงานบริษัท	47.4	184.13	22.505
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	25.9	188.07	21.371
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	13.3	186.19	21.587
วิชาชีพอิสระ	12.8	189.13	23.839

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ตัวแปร	%	Mean EQ Scores (SD)	
		Mean	S.D.
รายได้รวมของครอบครัว			
ต่ำกว่า 10,000 ลงมา	30.7	185.73	22.014
10,001 – 19,999	15.6	184.54	23.086
20,000 – 29,999	18.6	187.45	22.443
สูงกว่า 30,000	19.2	188.52	21.336
สถานภาพของครอบครัว			
สมรส/ อยู่ด้วยกัน	71.9	186.38	22.508
สมรส/แยกกันอยู่, หย่าร้าง, บิดาหรือมารดา เสียชีวิต	25.3	185.27	21.802
ขนาดของครอบครัว			
1-2 คน	6.1	187.66	21.078
3-4 คน	50	185.31	22.93
5 คนขึ้นไป	38.5	185.81	22.541
การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว			
ยังไม่ค่อยดี	.1	150.00	-
ดีเล็กน้อย	6.2	170.75	26.338
ดีพอสมควร	91	186.38	21.420
ดีมาก	2.7	207.04	26.258
ทัศนคติต่อเพื่อนที่มีปัญหา			
เชิงลบ	7.1	191.37	23.713
เป็นกลาง	32.7	184.05	22.991
เชิงบวก	60.2	186.28	22.481
ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์			
เชิงลบ	2.2	175.00	25.336
เป็นกลาง	37.3	178.98	22.196
เชิงบวก	60.5	190.58	21.237

จากตาราง 10 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความฉลาดทางอารมณ์ แยกตามตัวแปรต่างๆ ดังนี้

1. ด้านเพศ นักเรียนอาชีวศึกษาเพศชายและหญิง ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 186.34 และ 185.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.342 และ 21.329
2. ด้านอายุนักเรียนอาชีวศึกษาที่มี อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี, 17 - 18 ปี และ มากกว่า 19 ปี ขึ้นไป ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 183.47, 186.24 และ 188.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.369, 22.361 และ 20.840
3. ด้านระดับการศึกษา นักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.ปี 1, ปวช.ปี 2, ปวช.ปี 3, ปวส. ปี 1, ปวส. ปี 2 ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 183.58, 183.60, 189.88, 187.21, 188.15 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 24.259, 21.044, 22.648, 20.206, 22.362
4. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลการเรียนตั้งแต่ 2.50 ลงมา, 2.51 - 2.99, 3.00 - 3.49 และ ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 183.09, 187.37, 189.43, 186.85 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 25.289, 22.137, 21.106, 19.732
5. ด้านการศึกษาของผู้ปกครองที่ต่ำกว่าปริญญาตรี และ ปริญญาตรีขึ้นไป ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 186.35, 185.28 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 21.829, 22.442
6. ด้านอาชีพของผู้ปกครอง ที่รับจ้าง / พนักงานบริษัท, ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว, รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ, วิชาชีพอิสระ ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 184.13, 188.07, 186.19, 189.13 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 22.505, 21.587, 23.839, 21.371
7. ด้านรายได้รวมของครอบครัว ที่ต่ำกว่า 10,000 ลงมา, 10,001 - 19,999, 20,000 - 29.999, สูงกว่า 30,000 ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 185.73, 184.54, 187.45, 188.52 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 22.014, 23.086, 22.443, 21.336
8. ด้านสถานภาพของครอบครัว ที่สมรส/ อยู่ด้วยกัน, สมรส/แยกกันอยู่, หย่าร้าง, บิดาหรือมารดาเสียชีวิต ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 186.38, 185.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 22.508, 21.802
9. ด้านขนาดของครอบครัว ที่มีจำนวน 1-2 คน, 3-4 คน, 5 คนขึ้นไป ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 187.66, 185.31, 185.81 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 21.078, 22.93, 22.541
10. ด้านการรับรู้การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว ที่รับรู้ว่าจะไม่ค่อยดี, ดีเล็กน้อย, ดีพอสมควร, ดีมาก ความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 150.00, 170.75, 186.38, 207.04 และค่า

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ -, 26.338, 21.420, 26.258

11. ด้านทักษะต่อเพื่อนที่มีปัญหา ที่มีทักษะในเชิงลบ, เป็นกลาง, เชิงบวก ความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 191.37, 184.05, 186.28 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 23.713, 22.991, 22.481

12. ทักษะต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ ที่มีทักษะในเชิงลบ, เป็นกลาง, เชิงบวก ความฉลาดทาง อารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 175.00, 178.98, 190.58 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 25.336, 22.196, 21.237

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐาน สามารถเขียนสมมติฐาน ได้ดังนี้
 ส่วนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของ
 นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่
 แตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
 ต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศที่ต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาใน
 เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศแตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต
 กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาใน
 เขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ใช้สถิติในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบหาค่า t-test และการทดสอบสมมติฐานใช้
 ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า 2-tailed Prob. มีค่า
 น้อยกว่า .05

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน

ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล	Levene's Test for		t-test for Equality Of Means					
	Equality of Variances							
	F	Sig.	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	df	P
- เพศ								
Equal Variances assumed	1.884	.170	ชาย	186.34	23.342	.729	1005	.466
			หญิง	185.30	21.239			

จากตาราง 10.1 อธิบายค่า Levene test ได้ว่า ตัวแปรเพศ มีค่า Sig. เท่ากับ .170 ซึ่งมากกว่า .05 หมายความว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนเท่ากัน (Equal Variances assumed)

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางด้านเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ t- test เมื่อพิจารณา ค่า Probability (p) เท่ากับ .466 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำตัวแปรด้านเพศมาแยกวิเคราะห์รายด้านพบความแตกต่าง 2 ด้าน คือ

ตารางที่ 11.1 แสดงการเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการอารมณ์ของนักเรียน
อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน

ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล	Levene's Test for		t-test for Equality Of Means					
	Equality of Variances							
ด้านการจัดการอารมณ์ตน	F	Sig.	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	df	P
- เพศ								
Equal Variances assumed	2.291	.130	ชาย	34.63	5.409	5.465	1041	.000
			หญิง	32.86	4.868			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 11.2 แสดงการเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน

ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการเข้าใจความรู้สึกของ ผู้อื่น	Levene's Test for		t-test for Equality Of Means							
	Equality of Variances		F	Sig.	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	df	P
- เพศ										
Equal Variances assumed	3.381	.066	ชาย	38.05	5.817	-2.004	1028	.045		
			หญิง	38.76	5.306					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11.1 และ 11.2 อธิบายค่า Levene test ได้ว่า ตัวแปรเพศ มีค่า Sig. เท่ากับ .130 และ 0.66 ซึ่งมากกว่า .05 หมายความว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนเท่ากัน (Equal Variances assumed)

จากตาราง 11.1 และ 11.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางด้านเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ t-test เมื่อพิจารณา ค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 และ .045 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า

เพศแตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

เพศแตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : อายุแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.5 สาขาวิชาที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : สาขาวิชาแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : สาขาวิชาแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ใช้สถิติในการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (F – test) และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า 2 - tailed Prob. มีค่าน้อยกว่า.05 และถ้าข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 12

ตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครที่มีอายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาต่างกัน

ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	4248.427	2124.123	4.228*	.015
	ภายในกลุ่ม	1004	323.577	502.392		
	รวม	1006	335.512			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	3251.30	1562.828	3.117*	.015
	ภายในกลุ่ม	1000	501467.8	501.468		
	รวม	1004	507719.1			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	4544.579	1514.860	3.079*	.027
	ภายในกลุ่ม	830	408301.5	491.930		
	รวม	833	412846.1			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุ ระดับการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 4.228 , 3.117 , 3.079 ตามลำดับ และมีค่า Probability (p) เท่ากับ .015 , .015 , .027 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสาขาวิชาของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 1.250 และมีค่า Probability (p) เท่ากับ .288 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

1. อายุแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล ด้านอายุ ระดับการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดแตกต่างกัน ดังตารางที่ 13-15

ตารางที่ 13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ โดยจำแนกตามอายุ ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี	17 - 18 ปี	19 ปีขึ้นไป	
	\bar{X}	183.47	186.24	188.85
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี	183.47	-	-2.76 (.095)	-5.18** (.004)
17 - 18 ปี	186.24	-	-	-2.41 (.178)
19 ปีขึ้นไป	188.85	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี กับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอายุ 19 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี มีความฉลาดทางอารมณ์ ต่ำกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอายุ 19 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.18 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา		ปวช.ปี 1	ปวช.ปี2	ปวช.ปี3	ปวส.ปี1	ปวส.ปี2
	\bar{X}	183.58	183.60	189.88	187.21	188.15
ปวช.ปี 1	183.58	-	-0.03 (.990)	-6.30** (.004)	-3.64 (.078)	-4.58* (.039)
ปวช.ปี 2	183.60		-	-6.27* (.010)	-3.61 (.114)	-4.55 (2.425)
ปวช.ปี 3	189.88			-	2.66 (.274)	1.72 (2.569)
ปวส.ปี 1	187.21				-	-.94 (2.444)
ปวส.ปี 2	188.15					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 แสดงว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษา ปวช.ปี 1กับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษา ปวช.ปี 3 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษา ปวช.ปี 1 มีความฉลาดทางอารมณ์ ต่ำกว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษา ปวช.ปี 3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.30

นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษา ปวช.ปี 1กับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษา ปวส.ปี 2 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษา ปวช.ปี 1 มีความฉลาดทางอารมณ์ ต่ำกว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับการศึกษา ปวส.ปี 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	ตั้งแต่ 2.50			ตั้งแต่ 3.50
		ลงมา	2.51-2.99	3.01-3.49	ขึ้นไป
	\bar{X}	183.09	187.37	189.43	186.85
ตั้งแต่ 2.50	183.09	-	-4.28	-6.34**	-3.76
ลงมา			(.051)	(.003)	(.090)
2.51-2.99	187.37		-	-2.06	-.52
				(.335)	(.817)
3.01-3.49	189.43			-	2.58
					(2.164)
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป	186.85				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ลงมากับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.01 - 3.49 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ลงมา มีความฉลาดทางอารมณ์ ต่ำกว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.01 - 3.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.34

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 2 ผลวิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 2 : ข้อมูลด้านครอบครัว ได้แก่ การศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้รวมของครอบครัว สถานภาพของครอบครัว ขนาดของครอบครัว และการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน
ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 การศึกษาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : การศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.2 อาชีพของผู้ปกครอง ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพของผู้ปกครอง แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพของผู้ปกครอง แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.3 รายได้รวมของครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้รวมของครอบครัว แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้รวมของครอบครัว แตกต่างกันมีผลต่อมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.4 ขนาดของครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ขนาดของครอบครัว แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ขนาดของครอบครัว แตกต่างกันมีผลต่อมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.5 การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวแตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวแตกต่างกันมีผลต่อมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ใช้สถิติในการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (F – test) และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า 2 - tailed Prob. มีค่าน้อยกว่า.05 และถ้าข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Signifiacnt Difference (LSD) เพื่อหาว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 15-17

ตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบผลลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้รวมของครอบครัว ขนาดของครอบครัว และการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวต่างกัน

ตัวแปรข้อมูลด้านครอบครัว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
การศึกษาของผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	4	649.609	162.402	.325	.861
	ภายในกลุ่ม	971	485611.5	500.115		
	รวม	975	486261.1			
อาชีพของผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	5	4810.932	962.186	1.939	.085
	ภายในกลุ่ม	978	485230.0	496.145		
	รวม	983	490041.0			
รายได้รวมของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	3	1765.211	588.404	1.199	.309
	ภายในกลุ่ม	851	417626.1	490.747		
	รวม	854	419391.3			
ขนาดของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	187.149	93.575	.185	.831
	ภายในกลุ่ม	952	482542.5	506.872		
	รวม	954	482729.6			
การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	27608.24	13804.122	28.800**	.000
	ภายในกลุ่ม	1002	480270.5	479.312		
	รวม	1004	507878.8			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านครอบครัว จำแนกรายด้านคือ การศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้รวมของครอบครัว ขนาดของครอบครัว และการรับรู้การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) พบว่าได้ค่า F เท่ากับ .325 , 1.939 ,

1.199 , .185 ตามลำดับ และมีค่า Probability (p) เท่ากับ .861 , .085 , .309 , .831 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 28.800 และมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า

1. การศึกษาของผู้ปกครอง แตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน
2. อาชีพของผู้ปกครอง แตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน
3. รายได้รวมของครอบครัว แตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน
4. ขนาดของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน
5. การรับรู้การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน ตัวแปรข้อมูลด้านครอบครัว ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดแตกต่างกัน ดังตารางที่

ตารางที่ 17 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ โดยจำแนกตามการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวต่างกัน

		ดีเล็กน้อย	ดีพอสมควร	ดีมาก
การรับรู้การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว	\bar{X}	170.42	186.38	207.04
ดีเล็กน้อย	170.42	-	-15.96** (.000)	-36.62** (.000)
ดีพอสมควร	186.38		-	-20.65** (.000)
ดีมาก	207.04			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 แสดงว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่รับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีเล็กน้อยกับนักเรียนอาชีวศึกษาที่รับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีพอสมควร พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่รับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีเล็กน้อย มีความฉลาดทางอารมณ์ ต่ำกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีการรับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีพอสมควร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.96

นักเรียนอาชีวศึกษาที่รับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีเล็กน้อยกับนักเรียนอาชีวศึกษาที่รับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีมาก พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่รับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีเล็กน้อย มีความฉลาดทางอารมณ์ ต่ำกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีการรับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.62

นักเรียนอาชีวศึกษาที่รับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีพอสมควร กับนักเรียนอาชีวศึกษาที่รับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีมาก พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่รับรู้ครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีพอสมควร

มีความฉลาดทางอารมณ์ ต่ำกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีการรับรู้ว่าครอบครัวของตนทำหน้าที่ของตนดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.65

สรุปพบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ในกลุ่มที่มีการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวแตกต่างกัน โดยเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีการปฏิบัติหน้าที่ที่ดีจะยังมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูง

สมมติฐานข้อที่ 2.4 สถานภาพของครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพของครอบครัว แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพของครอบครัว แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ใช้สถิติในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่า t-test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า 2-tailed Prob. มีค่าน้อยกว่า .05

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพของครอบครัวแตกต่างกัน

ตัวแปรข้อมูลด้านครอบครัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality Of Means					
	F	Sig.	สถานภาพของครอบครัว	\bar{X}	S.D.	t	df	P
- สถานภาพของครอบครัว	.502	.479	(1)	186.38	22.508	.683	980	.494
Equal Variances assumed			(2)	185.27	21.802			

(1) = สมรส / อยู่ด้วยกัน (2) = สมรส / แยกกันอยู่, หย่าร้าง, บิดา หรือ มารดาเสียชีวิต

จากตาราง 17 อธิบายค่า Levene test ได้ว่า ตัวแปรสถานภาพของครอบครัว มีค่า Sig. เท่ากับ .479 ซึ่งมากกว่า .05 หมายความว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนเท่ากัน (Equal Variances assumed)

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางด้านตัวแปรสถานภาพของครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ t-test เมื่อพิจารณา ค่า Probability (p) เท่ากับ .479 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_a) หมายความว่า สถานภาพของครอบครัวแตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 3 : ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ได้แก่ ข้อมูลด้านเพื่อน และข้อมูลด้านโรงเรียน ครู-อาจารย์ มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ความคิดเห็นต่อเพื่อนที่มีปัญหา ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติต่อเพื่อนที่มีปัญหา แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทศนคติต่อเพื่อนที่มีปัญหา แตกต่างกันมีผลต่อมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ทศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ แตกต่างกันมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ แตกต่างกันมีผลต่อมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ใช้สถิติในการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (F – test) และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า 2 - tailed Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Signifiacnt Difference (LSD) เพื่อหาว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 19

ตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครที่มีทัศนคติต่อเพื่อนที่มีปัญหา และทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ต่างกัน

ตัวแปรข้อมูลด้าน สภาพแวดล้อมใน วิทยาลัย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อเพื่อนที่มี ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	2	3324.130	1662.065	3.304*	.037
	ภายในกลุ่ม	1003	504602.5	503.094		
	รวม	1005	507926.6			
ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู- อาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	2	33870.34	16935.170	35.982**	.000
	ภายในกลุ่ม	999	470188.7	470.659		
	รวม	1001	504059.0			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติต่อเพื่อนที่มีปัญหา ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 3.304 ตามลำดับ และมีค่า Probability (p) เท่ากับ .037 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) และผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 35.982 และมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า

1. ทัศนคติต่อเพื่อนที่มีปัญหาแตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์แตกต่างกัน มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน ตัวแปรข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย จำแนกรายด้านได้แก่ ทัศนคติต่อเพื่อนที่มีปัญหา ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดแตกต่างกัน ดังตารางที่20-21

ตารางที่ 20 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ โดยจำแนกตามทัศนคติต่อเพื่อนที่มีปัญหา ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความคิดเห็นต่อเพื่อนต่างกัน

ทัศนคติต่อเพื่อนที่มีปัญหา		ระดับน้อย	ระดับปานกลาง	ระดับมาก
	\bar{X}	191.37	184.05	186.28
เชิงบวก	191.37	-	7.32* (.013)	5.09 (.071)
เป็นกลาง	184.05		-	-2.23 (.148)
เชิงลบ	186.28			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อเพื่อนที่มีปัญหากับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อเพื่อนที่มีปัญหา พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบต่อพฤติกรรมของเพื่อนที่มีปัญหา มีความฉลาดทางอารมณ์ มากกว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อพฤติกรรมของเพื่อนที่มีปัญหาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.32

ตารางที่ 21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ โดยจำแนกตาม
ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีทัศนคติต่อ
โรงเรียน ครู-อาจารย์ต่างกัน

ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์	\bar{X}	ระดับน้อย	ระดับปานกลาง	ระดับมาก
เชิงบวก	175.00	-	-3.98 (.403)	-15.58** (.001)
เป็นกลาง	178.98		-	-11.60** (.000)
เชิงลบ	190.58			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 แสดงว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์
กับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001
ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงลบต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ มี
ความฉลาดทางอารมณ์ ต่ำกว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.58

นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ กับนักเรียนอาชีวศึกษา
ที่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01
หมายความว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์มีความฉลาดทาง
อารมณ์ ต่ำกว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.60

สรุป นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อโรงเรียน- ครูอาจารย์จะมีความฉลาด
ทางอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่มีทัศนคติในเชิงลบหรือเป็นกลางต่อโรงเรียน- ครูอาจารย์

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Linear

สมมุติฐานที่ 4 ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลด้านครอบครัว และข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ 6 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีการใส่ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์จากการทดสอบสมมุติฐานที่ 3 โดยให้ปัจจัยด้านอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว และทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ เป็นตัวแปรเกณฑ์ ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 26 - 27

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์ตัวแปรอิสระ กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig F
Regression	4	94881.5	23720.486	62.165	0.000
Residual	827	315562.5	381.575		
Total	837	410444.4			

* $P < .01$

จากตาราง 22 พบว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว สามารถใช้เป็นตัวพยากรณ์ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามด้วยวิธีการเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ ต่อความฉลาดทางอารมณ์เป็นเกณฑ์

ตัวแปรอิสระที่มีอยู่ในสมการ	สัมประสิทธิ์การถดถอย		t	Sig t
	b	Beta		
อายุ	1.000	.079	2.560	.011
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.926	.103	3.378	.001
การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว	27.846	.355	11.298	.000
ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์	7.527	.238	7.643	.000
Constant = 47.666				
R = .481		R2 = .231	R2 ที่เพิ่ม = .227	

จากตาราง 23 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุด ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ 1) การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว 2) ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู-อาจารย์ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) อายุ

โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$w = 47.666 + 27.846 (\text{การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว}) + 7.527 (\text{ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู อาจารย์}) + 3.926 (\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน}) + 1.000 (\text{อายุ})$$

ส่วนสมการความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐานคือ

$$Z = .355 (\text{การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว}) + .238 (\text{ทัศนคติต่อโรงเรียน ครู อาจารย์}) + .103 (\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน}) + .079 (\text{อายุ})$$

โดยที่มีค่า R Square (สัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ ; Coefficient of Determination) = .231 หรือ 23.1 % ซึ่งสามารถแปลผลได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ (y) ที่ได้เป็นผลหรืออิทธิพลมาจากตัวแปร การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว ทัศนคติต่อโรงเรียน-ครูอาจารย์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอายุ (x) รวมกันเท่ากับ 23.1 % ส่วนที่เหลืออีก 76.9 % เป็นผลจากตัวแปรหรือปัจจัยอื่นที่ไม่ทราบได้